

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci

žalobce: **I. A., nar. XXX**
státní příslušnost XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2019 č. j. MV-91284-4/SO-2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce u soudu domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra – Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 17. 5. 2019, č. j. OAM-9910-11/ZM-2019, kterým byla zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
2. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a jeho námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

3. V prvním žalobním bodu namítá žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí, když správní orgány v rámci vedeného řízení porušily § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, rovněž porušily § 2 odst. 3 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobce jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká, dále porušily § 2 odst. 4 správního řádu, neboť nedbaly, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu. Správní orgány rovněž porušily § 3 správního řádu, když nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly významné pochybnosti a § 50 odst. 2 správního řádu.
4. Ve druhém žalobním bodu žalobce nesouhlasí s žalovanou, že žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že mu zaměstnanecká karta byla vydána s platností do 21. 2. 2019 a žalobce v této době podal žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty a současně také žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele. Žalobce si není vědom toho, že by v jeho případě došlo ke skončení pracovního poměru u zaměstnavatele GOLD - CLASS s.r.o. (dále jen „GOLD – CLASS“) již ke dni 30. 4. 2018. Podle žalobce se jedná o pochybení ze strany zaměstnavatele žalobce, když pracovní poměr žalobce u tohoto zaměstnavatele pokračoval i po tomto datu. Měl-li prvostupňový orgán pochybnosti o trvání pracovního poměru u tohoto zaměstnavatele, mohl přistoupit k výsledku žalobce, což však neučinil. Žalobce trvá na tom, že žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele podal řádně a včas a v souladu se zákonem. Z uvedeného důvodu se žalobce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí, neboť není pravdou, že v případě žalobce je dán důvod pro zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ve smyslu § 169r odst. I písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
5. Žalobce proto navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
6. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby a dále uvedla, že součástí spisového materiálu je kopie oznámení zaměstnavatele GOLD – CLASS ze dne 5. 4. 2019, ve kterém je uvedeno, že pracovní poměr žalobce u této obchodní společnosti trval od 1. 3. 2017 a byl ukončen dne 30. 4. 2018 z důvodu neomluvené absence. Dále je součástí spisového materiálu kopie Sdělení o ukončení zaměstnání žalobce zaslaná uvedeným zaměstnavatelem Úřadu práce České republiky ze dne 15. 10. 2018, ve kterém sděluje, že s žalobcem bylo předčasně ukončeno zaměstnání dne 30. 4. 2018, jelikož nenastoupil na své pracovní místo a se zaměstnavatelem vůbec nekomunikuje. Pokud by bylo pravdivé tvrzení žalobce, že ve skutečnosti nedošlo k rozvázání pracovního poměru a pracovní poměr pokračoval i po datu 30. 4. 2018, prvostupňový orgán nebyl kompetentní k posouzení této skutečnosti. Neplatnost rozvázání pracovního poměru je neplatností relativní. Pokud nebyla platnost takového rozvázání pracovního poměru zpochybněna žalobou podle § 72 zákona č. 262/2006, zákoníku práce (dále jen „zákoník práce“) je třeba na pracovní poměr hledět jako na platně rozvázaný. Právo domáhat se neplatnosti rozvázání pracovního poměru zanikne ve lhůtě dané ust. § 72 zákoníku práce Na podporu uvedeného žalovaná odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015 č. j. 8 Ads 69/2014 -36, který se

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

vyjádřil k posouzení platnosti rozvázání pracovního poměru správním orgánem. K námitce žalobce, že prvostupňový orgán měl přistoupit k výsledku žalobce, žalovaná uvádí, že správní orgán dospěl k dostatečnému skutkovému zjištění na základě důkazů a podkladů založených ve spisovém materiálu, přičemž provedení dalších důkazů by bylo nadbytečné.

7. U jednání, které se konalo dne 27. 11. 2020, obě strany setrvaly na svých stanoviscích. Zástupce žalobce k dotazu soudu sdělil, že žalobce nepodal u soudu žalobu na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru se svým zaměstnavatelem.
8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
10. V prvním žalobním bodu žalobce dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu porušení § 2 odst. 1, 3 a 4, dále § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu.
11. K takto formulované námitce musí soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.
12. Soud tedy v míře obecnosti korespondující odkazu žalobce na porušení jednotlivých ustanovení správního řádu poukazuje na str. 2 a 3, kde žalovaná popsala průběh správního řízení a skutková zjištění učiněná prvostupňovým orgánem a na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaná zabývala jednotlivými odvolacími námitkami v posuzovaném případě. Soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
13. Ve druhém žalobním bodu žalobce nesouhlasí s žalovanou, že žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu nebyl oprávněn, když v jeho případě došlo ke skončení pracovního poměru u zaměstnavatele GOLD - CLASS již ke dni 30. 4. 2018, což žalobce popírá.
14. Podle § 63 odst. 1 zákon o pobytu cizinců „*Platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo

povolení k zaměstnání anebo ke které byl udělen souhlas ministerstva podle § 42g odst. 7 nebo 8; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti. “

15. Podle § 63 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *„Byla-li v době platnosti zaměstnanecké karty
potě, co skončil pracovněprávní vztah podle odstavce 1, podána žádost o udělení souhlasu ministerstva podle § 42g odst. 7, platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději dnem právní moci rozhodnutí, kterým nebyl souhlas ministerstva udělen. “*
16. Podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *„Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území
na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet Unita, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat. “*
17. Podle § 72 zákoníku práce *„Neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním. “*
18. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobci byla zaměstnanecká karta vydána k jeho žádosti ze dne 19. 12. 2016 v řízení vedeném pod sp. zn.: OAM-01144/ZM-2017 s platností do 21. 2. 2019. Zaměstnanecká karta byla vydána pro zaměstnávání na volném pracovním místě Dělníci v oblasti výstavby budov u zaměstnavatele GOLD – CLASS. Součástí spisového materiálu je dále kopie oznámení zaměstnavatele GOLD – CLASS ze dne 5. 4. 2019, ve kterém je uvedeno, že pracovní poměr žalobce u této společnosti trval od 1. 3. 2017 a byl ukončen dne 30. 4. 2018 z důvodu neomluvené absence. Součástí spisového materiálu je rovněž kopie Sdělení o ukončení zaměstnání pana I. A. zaslaná uvedeným zaměstnavatelem Úřadu práce České republiky ze dne 15. 10. 2018, ve kterém zaměstnavatel sděluje, že s cizincem bylo předčasně ukončeno zaměstnání dne 30. 4. 2018, jelikož nenastoupil na své pracovní místo a se zaměstnavatelem vůbec nekomunikuje.
19. Dne 20. 2. 2019 podal žalobce žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, k níž připojil pracovní smlouvu se společností AUTOMONSTRUM s.r.o.
20. Dne 17. 5. 2019 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí, kterým **správní řízení o žádosti žalobce ze dne 20. 2. 2019 podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zastavil z důvodu, že žadatel podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu není oprávněn. V odůvodnění rozhodnutí** prvostupňový orgán uvedl, že zaměstnavatel žadatele podle § 88 odst. 2 zák. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů oznámil Krajské pobočce Úřadu práce ČR v Praze, že pracovní poměr účastníka řízení k tomuto zaměstnavateli byl ukončen ke dni 30. 4. 2018. Toto oznámení bylo v souladu s § 106 odst. 1 **zákona o pobytu cizinců** postoupeno správnímu orgánu. Ode dne následujícího po dni, ke kterému byl pracovněprávní vztah ukončen, počala plynout 60ti denní doba uvedená v § 63 odst. 1 **zákona o pobytu cizinců**, která uplynula dnem 29. 6. 2018, a protože nejpozději do tohoto dne nebyla podána žádost o udělení souhlasu dle § 42g odst. 7 **zákona o pobytu cizinců**, uvedeného dne účastníku řízení platnost

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zaměstnanecké karty zanikla. Zaměstnanecká karta byla vydána pouze pro jediného zaměstnavatele a jediný pracovněprávní vztah, tedy neopravňovala účastníka řízení k výkonu práce ještě pro jiného zaměstnavatele nebo na jiné pracovní pozice u téhož zaměstnavatele. Protože žadatel podal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty až dne 20. 2. 2019, tedy až po uplynutí 60 dnů od ukončení pracovního poměru, byla podána již v době, kdy ji žadatel nebyl oprávněn podat.

21. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž vznesl obsahově shodné námitky jako v nyní projednávané žalobě.
22. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že odvolání není důvodné. K námitce, že si účastník řízení (nyní žalobce) není vědom, že by v jeho případě došlo ke skončení pracovního poměru u zaměstnavatele GOLD - CLASS již ke dni 30. 4. 2018, žalovaná uvedla, že prvostupňový orgán vycházel ze spisového materiálu, jehož součástí je kopie oznámení zaměstnavatele GOLD - CLASS ze dne 5. 4. 2019, ve kterém je uvedeno, že pracovní poměr účastníka řízení u uvedené obchodní společnosti trval od 1. 3. 2017 a byl ukončen dne 30. 4. 2018 z důvodu neomluvené absence a dále je součástí spisového materiálu kopie Sdělení o ukončení zaměstnání účastníka řízení zaslaná uvedeným zaměstnavatelem Úřadu práce České republiky ze dne 15. 10. 2018, ve kterém je uvedeno, že s účastníkem řízení bylo předčasně ukončeno zaměstnání dne 30. 4. 2018, jelikož nenastoupil na své pracovní místo a se zaměstnavatelem vůbec nekomunikuje. Pokud by bylo pravdivé tvrzení účastníka řízení, že ve skutečnosti nedošlo k rozvázání pracovního poměru a pracovní poměr pokračoval i po datu 30. 4. 2018, prvostupňový orgán neměl kompetenci k posouzení této skutečnosti. Neplatnost rozvázání pracovního poměru je neplatností relativní a je třeba se jí dovolat, přičemž je třeba vycházet z toho, že pokud nebyla platnost takového rozvázání pracovního poměru zpochybněna žalobou podle § 72 zákoníku práce, je třeba na pracovní poměr hledět jako na platně rozvázaný. Pokud právo domáhat se jeho neplatnosti zanikne a je třeba takový úkon považovat za platný. Na podporu uvedeného žalovaná poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2015, č. j. 8 Ads 69/2014 -36 ze dne 27. května 2015, který se vyjádřil k posouzení platnosti rozvázání pracovního poměru správním orgánem: „Soud nemůže v jiném řízení posuzovat platnost rozvázání pracovního poměru ani jak o předběžnou otázku (srov. např. rozsudku ze dne 27. 7. 2010, sp. zn. 21 Cdo 660/2009). Tím spíše tak nemůže bez dalšího činit správní orgán při úvaze o splnění podmínek pro přiznání nároku na podporu v nezaměstnanosti. Podáním žaloby totiž dává účastník těchto řízení najevo, že pracovní poměr nemusel skončit. Na tuto situaci mají správní orgány možnost adekvátním způsobem procesně reagovat přerušením řízení a vyčkáním na výsledek soudního řízení, po kterém budou právní poměry účastníka vyjasněny.“ Žalovaná nepřisvědčila ani námitce, že prvostupňový orgán měl přistoupit k výslechu účastníka řízení, neboť vzhledem k dostatečnému skutkovému zjištění na základě důkazů a podkladů založených ve spisovém materiálu, by bylo provedení dalších důkazů nadbytečné.
23. Po posouzení spisového materiálu dospěl soud k závěru, že spisový materiál byl správními orgány shromážděn v dostatečné míře a je dostatečnou oporou pro skutkové a právní závěry obsažené v napadených rozhodnutích. Z tohoto důvodu žalobci nelze přisvědčit, že správní orgány nezjistily dostatečně stav věci, pokud nepřistoupily k jeho výslechu. Správní orgán vždy musí v konkrétní situaci posoudit, zda provedenými důkazy byl dostatečně zjištěn skutkový stav a provádění dalších důkazů by pro jejich nadbytečnost (není třeba prokazovat již prokázané či nerozhodné skutečnosti) znamenalo toliko

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

neefektivní prodlužování řízení a oddalování rozhodnutí ve věci. V posuzovaném případě byly objasněny všechny podstatné a rozhodné skutečnosti, o jejichž významu nemá soud pochybnost.

24. Nebylo ani na místě doplňovat důkazní řízení výsledkem účastníka řízení a to právě proto, že listinné důkazy shromážděné ve správním spise dostatečně objasnily, pro posouzení žádosti žalobce, rozhodné skutečnosti. Správní orgán proto nepochybil, pokud sám z vlastní iniciativy nepřistoupil k provedení takového důkazního prostředku. Žalobce sám žádný důkazní prostředek, který by byl v daném případě způsobilý vyvrátit skutečnosti uvedené v Oznámení zaměstnavatele GOLD - CLASS ze dne 5. 4. 2019 (že pracovní poměr žalobce u této obchodní společnosti byl ukončen dne 30. 4. 2018 z důvodu neomluvené absence) nepředložil. Takovým adekvátním důkazním prostředkem by mohla být žaloba podaná ve smyslu ust. § 72 zákoníku práce podaná u příslušného soudu v zákonem stanovené lhůtě (popř. rozsudek soudu). Žalobce se však takového důkazního prostředku nedovolává ani jej nepředkládá.
25. Lze proto uzavřít, že tvrzení žalobce, že jeho pracovní poměr u zaměstnavatele GOLD - CLASS trval rovněž po datu 30. 4. 2018, je vyvráceno listinami obsaženými ve správním spise (oznámení zaměstnavatele GOLD - CLASS ze dne 5. 4. 2019, kopie Sdělení o ukončení zaměstnání pana I. A. zaslaná uvedeným zaměstnavatelem Úřadu práce České republiky ze dne 15. 10. 2018). Správný je proto i postup a závěr prvostupňového orgánu, který řízení o žádosti žalobce v souladu s § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zastavil z důvodu, že žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu již nebyl oprávněn.
26. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.